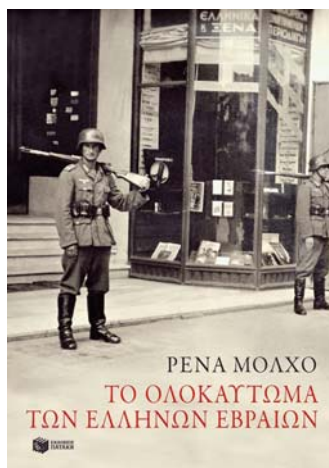

PENA ΜΟΛΧΟ:
«Το Ολοκαύτωμα των Ελλήνων Εβραίων»
Εκδόσεις Πατάκη, Αθήνα 2015

Μία μελέτη ιστορίας και μνήμης της Ρένας Μόλχο, με τίτλο «Το ολοκαύτωμα των Ελλήνων Εβραίων», κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Πατάκη.

Μέσα από τις 236 σελίδες, το βιβλίο της Ελληνοεβραίας πανεπιστημιακού αποτελεί ένα έργο κόντρα στη λήθη, αλλά παράλληλα και ένα τόλμημα ενάντια στο στερεότυπο πως ολόκληρος ο ελληνικός πληθυσμός προστάτευσε τους δεδιωγμένους.

Η συγγραφέας γεννήθηκε στη μεταπολεμική Θεσσαλονίκη και μεγάλωσε ακούγοντας ιστορίες βασανισμένων συμπολιτών της στα στρατόπεδα εξόντωσης των ναζί και από νεαρή ηλικία στρατεύτηκε στον αγώνα για να φωτίσει την εξόντωση των Ελλήνων Εβραίων όχι μόνο από τους βάρβαρους του Γ' Ράιχ. Καταγράφοντας 300 προφορικές μαρτυρίες Εβραίων, που επέζησαν από το ολοκαύτωμα, η Ρένα Μόλχο δεν διστάζει στο πρώτο κιάλας κεφάλαιο να πει ότι ο αντισημιτισμός αποτελεί ακόμα και σήμερα πρόβλημα ταμπού της ελληνικής ιστορίας.

Στο πρώτο κεφάλαιο του βιβλίου της αναφέρει ότι στη διάρκεια της ιταλικής εισβολής το 1940 υπηρετούσαν στον ελληνικό στρατό 343 Εβραίοι αξιωματικοί και περίπου 13.000 στρατιώτες (από αυτούς οι 9.000 Θεσσαλονικείς) ενώ συνολικά οι νεκροί και οι τραυματίες του Αλβανικού Έπους ανήλθαν σε 3.700. Υπογραμμίζει ότι στο τέλος του πολέμου, από τους 77.377 Εβραίους που ζούσαν στην ελληνική επικράτεια επέζησαν τελικά 10.226, δηλαδή υπήρξε τραγική, πρωτοφανής μείωση πληθυσμού κατά 86% και συγκεκριμένα στη Θεσσαλονίκη από 55.250 Εβραίους, που αντιστοιχούσαν στο 23,7% του πληθυσμού της πόλης αφανίστηκε το 96%, ποσοστό από τα μεγαλύτερα της Ευρώπης. Πού το αποδίδει; Στον συντηρητισμό της εβραϊκής κοινότητας, στον υποτακτικό ραβίνο Κόρετς, στην έλλειψη διασύνδεσης της κοινότητας με οργανώσεις, στο χαμηλό μορφωτικό επίπεδο, στην ανεπαρκή οργάνωση του αριστερού κινήματος στη Θεσσαλονίκη, στην γεωγραφική θέση της πόλης, στην ταχύτητα με την οποία

εξελίχθηκε η μεταφορά των Εβραίων στα στρατόπεδα, κυρίως όμως στις σχέσεις του εβραϊκού και χριστιανικού πληθυσμού της πόλης μεγάλο μέρος του οποίου προσδοκούσε να επωφεληθεί από τις περιουσίες που άφηναν πίσω τους εκτοπισθέντες από τους Ναζί.

Χαρακτηριστικό είναι ότι, μετά την απελευθέρωση, εκδόθηκε νόμος που δημοσιεύτηκε στις 27 Οκτωβρίου 1944, δηλαδή μόλις δύο εβδομάδες μετά την απελευθέρωση της Αθήνας, δια του οποίου ακυρωνόταν το κατοχικό διάταγμα του υπουργού Οικονομικών σύμφωνα με τον οποίο «οι καταδίδοντες» στο υπουργείο καταπατημένη εβραϊκή περιουσία πολίτες θα έπρεπε να αμείβονται με το 10% της περιουσίας που ανήκε σε Εβραίο συμπολίτη τους και είχε κατασχεθεί από τους ναζί. Τα ακίνητα θα έπρεπε να επιστραφούν στους νόμιμους ιδιοκτήτες τους με υποχρέωση την καταβολή 5% της αξίας του ακινήτου από τον Εβραίο ιδιοκτήτη στο ελληνικό κράτος για την κάλυψη... διοικητικών δαπανών. Όμως, σχεδόν δύο χρόνια μετά την απελευθέρωση και παρόλο που εν τω μεταξύ είχε εκδοθεί άλλος αναγκαστικός νόμος, ο οποίος προέβλεπε την εντός δεκαπέντε ημερών επιστροφή των εβραϊκών ακινήτων σε κληρονόμους έως τον τέταρτο βαθμό συγγενείας, το υπουργείο Οικονομίας δεν είχε ακόμη λάβει συγκεκριμένα μέτρα εναντίον των καταπατητών.

Η συγγραφέας δημοσιεύει φωτογραφίες της εποχής με χριστιανούς Θεσσαλονικείς να έχουν αναρτήσει απαγορευτικές πινακίδες που έγραφαν «Οι Εβραίοι ανεπιθύμητοι εις το κατάστημα» και αυτό προτού εφαρμόσουν οι Γερμανοί τα περιοριστικά μέτρα,. Επίσης: Έλληνες χωροφύλακες να συμμετέχουν μαζί με τους ναζί σε βασανιστήρια και εξευτελισμούς Θεσσαλονικιών Εβραίων στην πλατεία Ελευθερίας, στις 11 Ιουλίου 1942 και ταφόπλακες κατεστραμμένων εβραϊκών νεκροταφείων που χρησιμοποιήθηκαν σε δημόσια κτίρια, χριστιανικές εκκλησίες, επισκευές δρόμων και στρώσιμο πεζοδρομίων.

Η Ρένα Μόλχο δεν αρνείται το φωτεινό παράδειγμα της διάσωσης των Εβραίων της Αθήνας από το Εθνικό Απελευθερωτικό Μέτωπο (ΕΑΜ) που τους μετέφερε, σε συνεργασία με τον ραβίνο Μπαρζιλάι, στο βουνό ή στην Εύβοια και από εκεί στην Τουρκία και μετά στην Παλαιστίνη. Σημειώνει τον υποστηρικτικό ρόλο του αρχιεπισκόπου Δαμασκηνού, που είχε δώσει οδηγίες να βαφτίζουν οι ιερείς μυστικά τους Εβραίους σε Χριστιανούς και την θαρραλέα απόφαση του διευθυντή αστυνομίας Άγγελου Έβερτ, ο οποίος είχε δώσει διαταγές στα αστυνομικά τμήματα να τους εκδίδουν αστυνομικές ταυτότητες. Στο τελευταίο κεφάλαιο του βιβλίου παρατίθενται τρομακτικές αφηγήσεις από το αρχείο οπτικοακουστικών μαρτυριών επιζώντων της ναζιστικής θηριωδίας καθώς και τα ιατρικά πειράματα που διεξήχθησαν σε όλα τα στρατόπεδα του Άουσβιτς. Εκεί όπου φυλακίστηκαν- πριν οδηγηθούν στους θαλάμους αερίων- οι περισσότεροι Έλληνες Εβραίοι, με κατάλληλα διαμορφωμένα εργαστήρια και επιτελείο διακοσίων γιατρών να χρησιμοποιούσαν τους κρατούμενους ως πειραματόζωα δοκιμάζοντας στον οργανισμό τους μικρόβια τύφου, κίτρινου πυρετού, ευλογιάς, χολέρας και μολυσμένου αίματος!

Πηγή: iefimerida.gr, 20.7.2015

«Το ολοκαύτωμα των Ελλήνων Εβραίων» -Ενα βιβλίο με ντοκουμέντα που καταρρίπτει στερεότυπα | iefimerida.gr <http://www.iefimerida.gr/news/218155/olokaytoma-ton-ellinon-evraion-ena-vivlio-me-ntokoymenta-poy-katarriptei-stereotypa#ixzz3hBKAFWi>